

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DBI-3.054.5.2024
Warszawa, 12 sierpnia 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację poselską nr 3676 Poseł na Sejm RP Pani Pauliny Matysiak w sprawie ulgowych przejazdów dla dzieci i młodzieży w transporcie publicznym uprzejmie informuję, że celem utworzonego systemu uprawnień do ustawowych ulg przejazdowych jest udzielanie wsparcia wybranym grupom społecznym i zawodowym poprzez obniżenie kosztów przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego. W tym sensie system uprawnień do ustawowych ulg przejazdowych stanowi element szeroko rozumianej polityki społecznej i socjalnej państwa, która w imieniu Rządu realizowana jest w głównej mierze przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Poprzez system ulg ustawowych Rząd realizuje jednak również inne cele, w tym w pewnym zakresie:

- politykę edukacyjną i naukową (np. wsparcie dostępu do jednostek edukacyjnych i naukowych poprzez stosowanie ulg przejazdowych dla uczniów, studentów, doktorantów oraz nauczycieli),
- politykę zagraniczną (np. poprzez wspieranie Polaków zamieszkałych za granicą w zachowaniu ich związków z Polską i językiem polskim – przewidując ulgi przejazdowe dla posiadaczy Karty Polaka, dzieci i młodzieży uczącej się wskazanych przedmiotów za granicą w języku polskim) czy też
- politykę zdrowotną (np. promowanie krwiodawstwa - ulgi przejazdowe dla honorowych dawców krwi).

W realizację tych polityk zaangażowany jest Minister Infrastruktury jako organ regulujący zasady organizacji i dofinansowania publicznego transportu zbiorowego (z wyłączeniem komunikacji miejskiej) oraz Minister Finansów w zakresie zapewnienia finansowania poszczególnych działań.

Uprawnienia do ulgowych przejazdów reguluje kilkanaście ustaw. Zakres ulg odnosi się do różnych rodzajów transportu (autobusowego i kolejowego), komunikacji (zwykłej, pośpiesznej, przyspieszonej czy ekspresowej w przypadku przewozów autobusowych oraz

osobowej, pospiesznej i ekspresowej w przypadku przewozów kolejowych), tras oraz liczby przejazdów. Beneficjentami jest kilkanaście grup społecznych i zawodowych (m.in.: osoby niewidome, osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji, dzieci i młodzież dotknięta inwalidztwem lub niepełnosprawnością, opiekunowie tych osób, inwalidzi wojenni i wojskowi, kombatancki, dzieci i młodzież, studenci i doktoranci, nauczyciele, emeryci i renciści, rodzice lub małżonkowie rodziców w rodzinach wielodzietnych posiadający Kartę Dużej Rodziny, a także funkcjonariusze różnych służb w trakcie wykonywania czynności służbowych) uprawnionych do ulg o dziewięciu różnych wymiarach procentowych. Ulgi przysługują przy przejazdach realizowanych na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych. To wszystko sprawia, że proces nadania uprawnień jest złożony i ściśle związany z polityką prowadzoną przez poszczególnych ministrów wobec konkretnej kategorii osób uprawnionych.

W kwestii roli resortu infrastruktury w systemie ulg przejazdowych, zauważam, że zadania te polegają w głównej mierze na zapewnieniu możliwości korzystania przez uprawnionych pasażerów z przysługujących im ustawowych ulg przejazdowych ustanowionych w ramach prowadzonej przez Rząd polityki społecznej, socjalnej, edukacyjnej, naukowej czy zdrowotnej państwa wynikającej z kilkunastu różnych ustaw (z których sporą część reguluje ustawa z dnia czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego), a w przypadku przewoźników i operatorów przewozów kolejowych – do zagwarantowania możliwości otrzymania przez te podmioty zwrotu utraconych przychodów z tytułu nałożonego na nich w tych ustawach obowiązku honorowania tych ulg. Tutejszy resort nie realizuje zadań związanych zarówno z polityką społeczną, socjalną czy edukacyjną względem dzieci, młodzieży i studentów, a tym samym nie przesądza o zasadności rozszerzania uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym, jak i zmiany zakresu uprawnień pasażerów, którym dotychczas przyznano te uprawnienia.

Kwestie poruszone przez Panią Poseł w przedmiotowej interpelacji w odniesieniu do:

- dzieci (objęcie bezpłatnymi przejazdami dzieci 5-cio letnie),
- dzieci i młodzieży (uzależnienie ulgi od wieku dziecka, a nie jak dotychczas od realizacji obowiązku nauki),
- uczniów i studentów (zrównanie różnych dla tych grup wymiarów ulgi – obecnie 37%, 49% i 51%, przy czym z treści interpelacji nie wynika czy w dół, czy w górę, bądź też przyjęcie wartości pośredniej),

jako element polityki socjalnej i społecznej, a także edukacyjnej i naukowej pozostają w zakresie kompetencji odpowiednio Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Edukacji oraz Ministra Nauki realizowanej przy współudziale Ministra Finansów w zakresie możliwości sfinansowania tej polityki. To od ministra właściwego do spraw

finansów publicznych zależy bowiem będzie możliwość ewentualnego sfinansowania dodatkowych wydatków z budżetu państwa związanych z wprowadzeniem w życie zaproponowanych zmian w systemie ustawowych ulg przejazdowych w publicznym transporcie zbiorowym w Polsce.

Niezależnie od powyższego informuję, że w resorcie infrastruktury trwają analizy związane z wprowadzeniem rozwiązań mających na celu ułatwienie pasażerom podróżowanie przy wykorzystaniu różnych środków transportu i zwiększającej atrakcyjność komunikacji organizowanej i realizowanej przez różne podmioty (koncepcja możliwości wyszukiwania i zakupu zintegrowanego biletu, w tym również biletu ulgowego).

Z wyrazami szacunku

Dokument podpisany elektronicznie przez:

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Przemysław Koperski

Podsekretarz Stanu